

Behrsaines deenu ritmi

1990. gada JŪLIJS

«Melnā roka» vēl ņem

Visiem ir zināms, ka lopbarību — kombikorma miltus — mēs esam saņēmuši mazāk kā iepriekšējā gadā. Siles paliek tukšākas, nekā tām vajadzētu būt. Gada sākumā norunāja, ka lopkopēji paši nevēlēs noliektavās pārzinei un neprasis kombikormu, kamēr zootehniks nesastādīs limitus un nenoteiks tos. Tomēr vietumis kopēji laikam ir citās domās. Brenguļos, Pumpuros un Zvīguros teles ir aplokos un pa nakti kūti netiek laistas. Tātad spēkbarība nebūtu jābāro, bet jūnijā tā tomēr uz šim novietnēm ir vesta.

Trīs pārbaudes veiktas Likuteju fermā. Februārī un jūnijā pulksten 9.30 kolhoza lopī nebija ne baroti, ne arī kopti. Ne kartupeļu, ne spēkbarības izēdināšanas limiti netika ievēroti. Likās personīgajā fermā nevarēja parādīt barību, kas būtu sagatavota piemājas lopu ēdināšanai. Vai tiešām bija domāts cienāt mājdzīvniekus ar nemaltajiem graudiem un grūbām, kas bija vie-

nīgais mazajā kūtiņā manāmais (gan vēl maisos) ēdināmais? Personīgo lopu turētājiem jāatceras, ka kombikorms tomēr jāpērk veikalā, nevis jāzog fermas novietnēs. Nav noslēpums, ka liela daļa fermās strādājošo, īpaši — teļu kopēji, diezko uz veikalu vis nēsteidzas. Tad jau nav brīnums, ka kolhoza lopu dažkārt sajūk ar paša dzīvniekiem, protams, otrajiem par labu.

Zūd arī citas vērtības. No Kreiļu šķūņa pazuda elektromotors. Vainīgā nav, jo pie rokas nevienu nenokērām.

15. jūnijā no kolhoza noliktavas tika paņemti četri slāpekļa maisi, katrs par 16 rubliem (vērtībā). To izdārīja Jānis Laiviņš ar jaunsaimnieku Robertu Eiduku, lai pēc tam vestu pensionāriem un pārdo tu ar divkārtu uzcenojumu — par 30 rubliem maisu. Pensionāres nepirka, tamdēļ abi biznesmeņi bija spiesti piekristies Zentai Janvārei, kura par maisiņu deva tikai 20 rubļus.

Bet labi, ka vispār kāds rublis dabūts, jo nauda vīriem bija nepieciešama dzeršanai. R. Eiduks tika piespiests veikt šo ceļu arī otrādā virzienā — viņš ar negodu atgriezās pie Z. Janvāres un lūdza, lai dod mantu atpakaļ. Atgādinašu, ka arī minerālmēsli ir dabūjami veikalos, bet jaunsaimnieki pēc tiem var doties arī uz «Lauktechnikas» noliktavām Valmierā. Laikam jau zaglīgajiem pārdevējiem pārāk dziļi iespiēdusies pagātnes zīme, ko citkārt neviens neatgādā: Jānim par «ņemšanu» aiz muguras ieslodzījuma laiks, bet Roberts savulaik notiesāts nosacīti.

Cienjamie kolhoznieki un pagasta ļaudis! Būsim apziņīgāki, cienīsim viens otra ieguldījumu un nejauksim personīgo mantu ar kopsaimniecības īpašumu. Neaizmirsīsim, ka no vecāku piemēra mācās bērni!

ANTONIJA GRŪSLE,
revīzijas komisijas priekšsēdētāja

PĒC VALDES SĒDES

Atis Eglītis un Alis Vileišs strādās būvbrigādē un valde ieteiks uzņemt viņus par kolhoza biedriem pilnvaroto sapulcē.

Tāpat darbā par bērnudārza audzinātāju un kolhoza par biedru tiek pieņemta Ilze Ragaine. Aivis Ragainis un Atis Pārde strādās pie mums par traktoristiem. Bērnudārzā par dārznieci grib strādāt Inga Ulmane. Bērnudārzā strādāt vēlēšanos izteikusi arī zootehniķe Gita Golča.

Egita Lice turpmāk ar kolhoza stipendiju Smiltēnes lauksaimniecības tehnikumā apgūs mājturību, bet Elzas Paegles mazdēls Dainis Celmiņš Ozolos mācīsies par traktoristu.

Arvīds Dambis vairs negrib strādāt par autoatlēdznieku — viņš kolhozam zāgēs jumta dēļšus.

PENSIONĀRIEM

Jau agrāk deputāts Jānis Tiliks izvirzīja prasību materiāli palīdzēt maznodrošinātiem pensionāriem. Viņš uzskata, ka neviens vecais cilvēks savu mūžu nav dzīvojis veltīgi, visi viņi ir strādājuši tik, cik bijis katra spēkos un atļāvuši vai lieguši ģimenes apstākļi. Uz ciema deputātu piekto sesiju bija uzaicināta Ruta Kezika, kura mūsu kopsaimniecībā kārtoti sociālās nodrošināšanas jautājumus. Viņa pastāstīja deputātiem, ka pašlaik pieci pagasta iedzīvotāji (Meta Ragaine, Ādolfinē Mutjanko, Elza Dukure, Antoņina Petrova un Anna Borova) vispār nesaņem nekādu pensiju. Tomēr deputāti atzina, ka neviens no šiem cilvēkiem neatrodas lielās materiālās grūtībās, jo, par laimi, viņi nav vientuļi un nespēcīgi.

Vēl Bērzainē mit seši kolhoznieki, kuri pensijas dienās saņem mazāk kā 70 rubļus. Tie ir Anna Pahomova, Apalonija Paegle, Bronislava Nazarova, Alma Auniņa, Malvīne Dukovska, Milda Staņa, kā arī otrās grupas invalīds Juris Katkēvičs. Tādu pat nieka naudu saņem pieci pagasta ļaudis, kuri nav kolhoznieki: Anna Kārkla, Jānis Viziņš, Jānis Groševs, Anna Ozoliņa un Elvīra Kraukle. Deputāti vienprātīgi atzina, ka paši grūtākie dzīves apstākļi ir Apalonijai Paeglei. Tantiņa dzīvo viena, uz veikalu aiziet vairs nevar. Bieži vien vecās māmuļas mājās nav nekā cita, kā vien dažas cietas, sapeļējušas maizes garozas. Bērni izkļūduši pa lielām pilsētām un par savu māmuļu vairs nerūpējas. Apalonijas tante mīt teritorijā, no kuras par pagasta deputāti ievēlēja Biruta Krastiņa. Viņai tad arī tika uzticēts nokārtot šo lietu un panākt, lai A. Paegle dzīvotu cilvēcīgas vecumdienas.

Un vēl — mūsu rajona TDP izpildkomiteja 29. maijā pieņēma lēmumu par izmaiņām apkalpošanā specveikalā Valkas ielā. Tagad tur bez daudz bērnu māmiņām varēs braukt iepirkties arī Berta Pētersone, Anna Neļķe, Viņa Lice, Skaidrite Upate, Maruta Krūmiņa, kā arī Aina un Elmārs Veides. Par to nolēmusi Bērzaines pagasta izpildkomiteja un deputātiem vajadzētu šo lēmumu paskaidrot cilvēkiem, uz kuriem priekšrocības attiecas.

Klūp Jānītis pār gadiņu...

Pagasta feļetons Jāņu nakts krāsā

Visa laba Jāņu zāle,
Ko plūc Jāņu vakarā,
Jāņu nakti zelta rasa,
Katrā zāles galiņā.

Skaisti skan mūsu tautas svētkiem domātās latvju dziesmas. Ir jau laikam bijuši cilvēki ar spēju saskatīt zelta rasu katrā zāles galiņā... Vai arī bērzainiešiem kāda rasas lāse parādījās? Viri sakās, ka vislabākās lāses esot samatījuši alus mucā. Bet ko tad sievas? Droši vien viesojās svētkiem sapostajā ēdnīcā, kur Jāņu siera gan nebija, toties vidēja lapiņu salāti un šņabja lāses par komercenām. Laikam jau tā šogad tā zelta rasa...

Vai jūs, bērzainieši, esat dzirdējuši, ko Jāņu nakti dara pie uguns kuriem? Jūs teiksiet — dzied, lec ugunij pāri, lai aizbaidītu no sevis visu ļauno un netīkamo. Kādas vecmodības jūs, mīļie ļautiņi, runājat? 1990. gada Jāņos Bērzainē pie Jāņu nakts uguns kura gulēja! Jo tur neuzbruka odi un nekoda nekādi citi kniži. Tas nekās, ka gulētājiem pie uguns kura sakarsa dībeni un apsvila mati — folklorā jau nav stingri norādīts, caur kuriem tas ļaunums no sevis izkvepināms. Dažs pie mūsu pagasta uguns kura mīlējas un praktizējas sekā

lietās. Tas nepavisam nav slikti, jo milas vara labu dara. Pats galvenais, ka daudzi mazie bērniņi beidzot skaidri redzēja, kā tēvi un māmiņas pie viņiem tikuši. Ne jau katrā ģimenē par to mazajiem stāsta un tikai retajā (ja vispār) parāda. Tātad — ja tā Jāņu diena mums pagastā būtu biežāk, tad nemaz nenāktos Zālišu Jāņa grāmatas studēt un «Ziliti» abonēt.

— Bet vai tad Jāņos vairs nemaz nedzied? — jūs jautāsi.

— Apzēliņ, dziedāja un kā vēl dziedāja! — jums vēstīs katrā tur tuvumā bijusi tantiņa. Manīgi bērzainieši bija sagādājuši magnetofonu ar skaistiem estrādes gabaliem. Par Jāņu zālēm gan neviens nedziedāja, tās agronomi ar ķīmikālijām iznīdējuši, skumt jau svētkos nevienam negribējās.

— Bet vai tad Jāņus neviens nedaudzināja? — jūs interesēsieties.

Te nu būtu jāstāsta, ka Jāņu apligošana iznāca tāda švaka. Tikai trīs Jāņi uz mirkli parādījās un tad pazuda, vispirms aliņu nedaudz iekēruši. Bija jau vēl pāris Jāņi, skolaspuiku isās bikšēlēs, bet kas nu tie par Jāņiem! Uz viņiem līgotāji pat lāgā nepaskatījās. Nedos taču tādiem si-

kaļam alu, bet garšīgāks jau nekā arī nebija. Vispār ar Jāņiem ir īsts negāls, jo viņi dažkārt var iegribēt, lai apsvēicēji liek galvā zāļu vai ozollapu kroņus. Brīvās Latvijas dabu taču nevar postīt un tamdēļ jau laikam neviens daiļamatnieks šogad neko tādu darinājis nebija.

Ko vēl bērzainieši līgovakarā darija?

Kad lielā alus muca bija jau gandrīz tukša, viri palika krenķīgi par iespējamām pagīrām bez alus un sakāvās. Vēl otrā dienā dažā fizionomijā bija isākās nakts pūni un zilumi. Mierīgākie prātoja, ka par skaistajiem ligo svētkiem jāizsakot pateicību organizētājiem — pagasta Tautas frontes grupai. Bet tautfrontiešu līderi no pateicības atteicās, jo viņiem esot bijis jāgādā tikai par alu...

Ja tā, tad jau gan nav ko gausties, alus bija. Bet arī tad vēl dažs teica, ka to nopūpēto naudiņu labāk vajadzējis kopā salikt un trūcīgākiem pagasta pensionāriem piešķirt. Ej nu tu cilvēks katram skaidrā palikušajam izdabā...

Ligo, ligo...

Turpat bija arī
AIVARS KANGARS

BIEŠU VASARAS ATSKAŅAS

Atkal skolēniem aizritējusi kārtējā darba sezona kopsaimniecības vagās. Par kādiem sasniegumiem mūsu mazie palīgi var priecāties šogad?

Vispirms jau jāatzīmē, ka pilnu nedēļu «Bērzaines» laukos nostrādāja pirmklasnieki. No 20 bērniem 19 mazuļi kopā ar savu audzinātāju Ainu Ārgali nopelnīja savu mūža pirmo algu. Tā bija tieši trīs rubļu liela. Nu tik jāmacās rubļus un kapeikas saskaitīt!

Ja pirmklasniekiem tas bija tikai lielā darba sākums, tad vecāko klašu skolēni jau dabūja strādāt pavisam nopietni. Tāpat kā katru gadu, arī šogad tabuliņa ir sastādīta un darbs novērtēts.

Aizvadītās vasaras labākā LOTOS vienība ir Valmieras 1. vidusskolas (tā tagad sauc agrāko 11 varoņu komjauniešu vidusskolu) «Dunduri». Dundurēnus komandēja skolotāja Inese Bondare, čaklākā strādāniece bija Inga Lezdiņa. Arī otrs raitākais darba solis ir valmieriešu skolai — to ieguvusi vienība «Skudriņas». Vicečempionu komandiere bija

Ineta Amoliņa. Trešā vieta tika Jaunburtieku meitenēm un puikām skolotājas Rudītes Zelleronokas aprūpē. Pats strādīgākais izrādījās Jānis Skirmants. Pienāks septembris, kad Jānis dosies uz piekto klasi, bet tagad viņš var godam atpūsties un priecāties par 35 vagās nopelnītajiem 98 rubļiem. Tas ir ne tikai J. Skirmanta personīgais rekords, bet arī lielākā izpeļņa visā šī gada darba vasarā. Tik daudz nepadarīja neviens cits no šogad nodarbinātajiem skolēniem. Liderpozīcijās izvirzījies tik mazs puika, tamdēļ ir pamats pateikt lielu paldies viņa vecākiem un vispirms jau māmiņai Sarmitei Melgaili par tik rūpīgu un čaklu zēna audzināšanu.

Vēl mūsu skolas vienībā ar labu darbu izcēlās Solveiga Tisa, Baiba Krastiņa, Elina Doķe, Tālis Laķis un Inta Meldere.

Mācību gada sākumā naudas prēmijas saņēms visas trīs labāko vienību komandieres I. Bondare, I. Amoliņa un R. Zelleronoka.

Jau divpadsmit vasaras mūsu kolhozā strādājošo bērni kombinātā strādājošo bērni. Cetrus gadus vienību vada skolotāja Inese Kuple. Liderpozīcijās šogad nokļuva kombināta direktora vecākā meita Inga Meļķe. Arī Inga uz «Bērzaini» brauca jau ceturto gadu un godam parādīja sevi kā čaklu meiteni. Kā jau bērzainieši zina, mēbeļu kombināts ir mūsu saimniecības šefības uzņēmums.

Neveiksmīnīku lomā šoreiz nācās iejusties 1. vidusskolas vienībai «Auseklītis», kuru vadīja skolotāja Silvija Indrāne. Sajā komandā par čaklu darbu sveicām Ģirtu Selecki. Pats galvenais «Auseklīša» neveiksmju cēlonis bija tas, ka ar šo vārdu izbrauca strādāt tikai puse no paredzētā palīgu skaita. Skaidrs, ka otras puses norma viņiem nebija pa spēkam.

Nobeigumā vēl varu piebilst, ka mūsu tīrmos Lantos un Lukstiņos pilējās 100 bērni. Tieši šie lauki pagaidām sola vislabāko ražu.

A. KANGARS,
iecirķņa agronomis

Ir pāris, ir meitiņa

Pagasta hronikā atkal ir patīkami ieraksti. Kopēju dzīvi sākuši Laila Lisinska un Edvīns Burcevs. Bērzainiešu vārdā novēlam jums saulainu dzīves taku!

Mazāki goda vārtiņi ceļami Vinetas un Ulda Liču namā, jo arī gaviļniece tur pavisam maziņa — jūnijā par mūsu pagasta pilsoni reģistrēta mazā, 29. maijā dzimušā Lelde Lice.

IZLASIET UN PADOMĀJIET!

Plāksne ar minējumiem

Ši gada maija pašās pēdējās dienās uz izpildkomiteju piezvanīja kāds cilvēks un informēja mani par sekojošo: akmeņkaļu darbnīcā uzlieta plāksne, kas saistās ar Bērzaines pagasta vēsturi. Izrādās, ka akmeņkaļiem nodota Simaņa baznīcas—koncertzāles plāksne no baltā marmora un lūgts atjaunot tās tekstu. Bet plāksnei, izrādās, bijusi arī «otra puse», kuru pie baznīcas, saprotams, redzēt nevarējām. Tur lasāms šāds teksts: «Latvijas brīvības cīņās un pasaules karā kritušie Jaunburtņieku pagasta pilsoņi — Jaunburtņieku draudzes locekļi». Tālāk ir 12 cilvēku vārdi, tāpat tie ir mūsu pašu cilvēku piederīgie. Šķiet, ka plāksne ir pārzāģēta divās daļās, jo vecie cilvēki atceras pie baznīcas redzējuši tikai vienu plāksni. Ar akmeņkaļiem norunājām, ka viņi atjaunos arī šo plāksni un mirušo piemiņas dienā to noliksīm vecajā vietā.

Jūlijs Abrams zināja pastāstīt, ka plāksni savulaik izgatavojuši pagasta aizsargi par vietējo cilvēku savāktiem ziedoņumiem.

1929. gada 22. jūnijā notikusi plāksnes atklāšanas ceremonija, to vadījis aizsargu priekšnieks Tone. Garīgo ceremoniju izpildījis profesors V. Maldonis un mācītājs R. Meijers. Kora dziesmas izpildīja Jaunburtņieku aizsargu un Matīšu dziedātāju apvienotais koris diriģenta J. Būmaņa vadībā. Spēlēja Matīšu pagasta ragu orķestris. Tāpat kaut kādas ziņas par plāksni ir. Bet varbūt ir

kāds bērzaīnietis, kas par šo faktu zin vēl ko?

Vēl paliek neskaidrs — kad šī plāksne tika no mūsu draudzes baznīcas noņemta un kamdēļ tas tā tika darīts. It kā ilgu laiku tā glabājusies tepat baznīcā (pēc draudzes likvidēšanas mūsu baznīca pārtapa par kapliču). Kad un kā tā nokļuva Valmierā? Kurš zināja, ka Jaunburtņiekos ir tāda plāksne un ieteica to izlietot koncertzāles vajadzībām? Kurš un kamdēļ to zāģēja divās daļās?

Sobrid atklāti runājam par to, ko agrāk noklusējām. Tāpēc lūdzu arī par šo gadījumu stāstīt visu, kā bijis — tas noderēs pagasta vēsturei. Informējiet par to mūsu pagasta izpildkomiteju. Piemiņas diena būs 12. augustā, kopā pulcēsimies pulksten 14.30.

Lai svētki būtu svētki, ļoti gribētos sakopt mūsu mazo kapsētu. Liels paldies Jānim Okdaleram, Leonam Dukovskim, Ausmai Zariņai, Nīnai Krankelei un citiem, kuri bija atsaucīgi talkās. Aicinu pārējos bērzaīniešus nēst atkritumus kur pagadās, kur citi pirms tam satīrijuši (dažs atkritumus jaudā tikai pāri ceļam līdz grāvim pārnest, dažs nespēj vairāk kā tikai piederīgo kopiņas uzpost, lai atkritumus pagrūstu turpat tālāk).

Sakopsim savas mājas, savu apkārtni, savu pagastu! Savu Latviju!

VIJA AUNIŅA,
pagasta izpildkomitejas priekšsēdētāja

ES MĀCĒJU SADANCOT

«BDR» veidotājs A. Kangars tikās ar mūsu deju kolektīva virsvadītāju Valmieras 1. vidusskolas skolotāju Liesmu Ergli un palūdza viņu dalīties ar bērzaīniešiem svētku atmiņās.

A. Kangars: — Skolotāj, kas 20. Vispārējos dziesmu un 10. deju svētkos bija pats patīkamākais?

L. Ergle: — Ļoti grandiozs un skaists bija svētku dalībnieku gājiens. Izjutām milzīgu latviešu tautas vienotību.

A. Kangars: — Zēl, ka televīzijā mēs Valmieras rajona kolektīvus gājiena laikā tikpat kā neredzējām.

L. Ergle: — Mūsu rajona kolektīvi varēja būt labāk noformēti. Savlaicīgi nevarējām saņemt arī svētku dalībnieku cepurītes un lietus mēteļus, kaut arī kooperatīvam, kas bija apņēmies dalībniekus aprūpēt, naudu savlaicīgi ar rajona kultūras nodaļas starpniecību pārskaitījām.

A. Kangars: — Kā ar brīvo laiku? Vai citu kolektīvu mākslu arī redzējāt, jeb tikai pašiem bija jāmēģina un jāuzstājas?

L. Ergle: — Mums vajadzēja uzstāties tikai vienā programmā. Šī programma sestdien pēcpusdienā tika rādīta arī televīzijā. Mēģinājām tad, kad tika gatavots uzvedums «Es mācēju sadancot ar visiem novadiem». Pārējā laikā bija brīvāki brīži, varēja pabraukāt un paskatīties, kas notiek Brīvdabas muzejā un Mežaparkā.

Lielajiem Tautas kolektīviem slodze mēģinājumos bija daudz lielāka un brīvā laika ļoti maz. Kopā bērzaīniešiem vajadzēja piedalīties trijos koncertos Daugavas stadionā.

A. Kangars: — Kā esat apmierināti ar sadzīves apstākļiem?

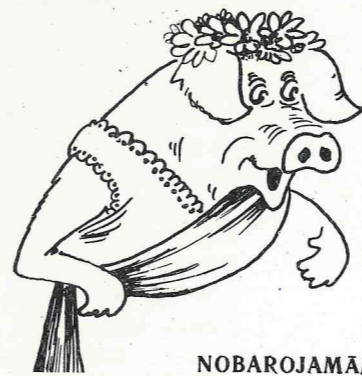
L. Ergle: — Ja vienkopus sarodas tik daudz cilvēku, tad nav isti godīgi būt pārāk izvēlīgiem. Dzīvojam vienā Rīgas skolā. Nelaime tikai tā, ka tur izmitināja kopā visus dejotāju kolektīvus. Pēc mēģinājumiem vajadzēja vairākas stundas stāvēt rindā, lai nomazgātos. Arī ēdienreizes bija pārāk retas. Brokastis deva sešos no rīta, pusdienas trijos pēcpusdienā, bet pēdējo reizi paēst varējām tikai vienpadsmitos vakarā. Ja gribējām piepirkt klāt maizītes, vajadzēja maksāt krietni lielāku naudu.

A. Kangars: — Kā esat apmierināti ar svētkiem?

L. Ergle: — Svētki vienmēr ir svētki, neskatoties ne uz kādām grūtībām.

A. Kangars: — Paldies, skolotāj, par sarunu un par to palīdzību, kuru Jūs sniedzāt mūsu kolektīvam, lai bērzaīnieši kļūtu par deju svētku dalībniekiem. Raitu dejas soli arī turpmāk.

Mūsu avīzītes lasītājiem gribu atgādināt, ka mūsu dejotāji piedalījās arī iepriekšējos Dziesmu un deju svētkos 1985. gada jūlija vidū. Bet šogad 10. deju svētki ir sevišķi nozīmīgi, jo tie ir pirmie neatkarīgās Latvijas deju svētki. Pirmie deju svētki Latvijā notika 1948. gadā un tajos piedalījās 900 dejotāju, bet šogad deju soļa prateju skaits sasniedza 10 tūkstošus.

NOBAROJAMĀM CŪKĀM

Kopējs	Ferma	No gada sākuma		
		diennakts vid. gr.	+ vai - ar 1989. g.	VGK realiz. cukru skaits
Kukians Valdis	Purmaļi-4	281	-300	401
Vilne Ceslava	Brenguļi	478	-131	193
Silde Pēteris	Zēmeles	276	-265	146
Kukjāne Sofija	Brenguļi	476	-113	66
Kopā kolhozā		322	-265	806
2—4 mēnešus veci sivēni				
Kukiane Marija	Purmaļi-3	339	-78	

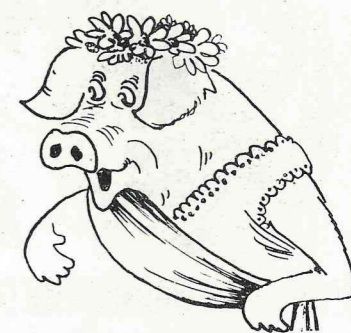
SIVĒNU IEGUVE PIRMAJĀ PUSGADĀ

Kopējs	Ferma	Plāns no gada sākuma	Ieguve no gada sāk.	+ vai - ar 1989. g.	Vid. sivēnu skaits	Saglabāb. %

PIENA RAŽOSANA UZ 1. JŪLIJU 1990. GADĀ

Kopēja	Vid. govju sk.	Izslaukts no gada sākuma		Iekšējais patēriņš	Nodots 1. skiras piens
		no govju kg	ar 1989. g. + vai -		
Lasikins Eriks	27	1818	-190		
Heidemane Alma	24	2179	+73		
Melgaile Sarmīte	24	1788	-461		
Ragaine Marta	28	1769	-362		
Lielvikuļi	103	1869	-207	87,4	93
Laiviņa Maiga	20	1767	-466		
Sakne Ārija	21	2605	-150		
Laane Edite	17	1962	-104		
Snēvele Marija	19	2246	-11		
Centrs	77	2165	-197	87,0	100
Stūriņa Ilga	55	1563	-173		
Bērtule Skaidrīte	49	1363	-132		
Ludzēni	105	1474	-186	90,9	70

LOPKOPĒJU DARBA REZULTĀTI uz 1. jūliju

Paparde Daina	42	1483	-385		
Liepa Mudīte	43	1742	-620		
Dailidjonoka Zinaida	40	1872	-204		
Joniņa Inta	42	1668	-386		
Vākšēni	167	1688	-397	92,0	50
Berga Aija	34	1946	-757		
Baļļas	34	1946	-757	94,0	50
Elmere Marta	22	1906	-115		
Medne Sarmīte	22	1965	+242		
Ivanova Nadežda	21	2111	-77		
Janele Skaidrīte	21	1717	-366		
Jaunzēmeles	87	1923	-76	93,8	92
Saimniecībā	575	1797	-268	90,6	

NOBAROJAMO JAUNLOPU KOPEJU DARBA REZULTĀTI PIRMAJĀ PUSGADĀ

Kopējs	Ferma	Diennakts pieaugums	
		no gada sākuma	+ vai - pret 1989. g.
Vilnis Gunārs	Mazvikuļi	348	-263
Soloveiko Aleksandrs	Centrs	367	-720
Zelča Elza	Ceļmala	450	-518
Krankle Nīna	Kūžēni	559	-243
Eglītis Ints	Kūžēni	488	-279
Kraglikova Dzidra	Lielvikuļi	497	-501
Soloveiko Rasma	Centrs	399	-331
Taube Anna	Ceļmala	600	-66
Cirilīšs Miervaldis	Zilūži	342	-410

AUDZĒJAMO JAUNLOPU KOPEJU DARBA REZULTĀTI PIRMAJĀ PUSGADĀ

Bērziņa Zina	Vākšēni	636	-171
Maļko Tatjana	Pumpuri	575	-97
Risevs Vladimirs	Vākšēni	522	-90
Kukiane Irēna	Kauliņi	535	-138
Eglīte Vineta	Pumpuri	362	-61
Jerofejeva Ludmīla	Likas	159	-43
Kukmilka Vizma	Brenguļi	375	-275
Sniedze Inese	Zvīguri	400	-

JA JUMS PAR ŠO PLĀKSNI KAS SAKĀMS, TAD NĀCIET UZ PAGASTA IZPILDKOMITEJU VAI ZVANIET — 40339.